

JUDAS

door Lot Vekemans

Met dank aan Judas, die me inspireerde om verder te kijken in mezelf

Judas is voor het eerst opgevoerd door stichting MAM in regie van Allan Zipson:

Judas: Han Kerckhoffs

© Lot Vekemans, december 2006

Niets uit deze tekst mag op enige wijze worden overgenomen, opgevoerd of op andere wijze openbaar gemaakt zonder voorafgaande toestemming van de auteur. Voor informatie zie www.stmam.nl of stuur een mail naar info@stmam.nl.

JUDAS

Judas verwelkomt mensen die binnenkomen, wijst waar er nog plaatsen zijn, begeleidt mensen naar hun plek, als lijkt dat iedereen binnen is zegt hij tegen zaalwacht:

Iedereen binnen?

Is iedereen binnen?

Nog een paar mensen?

Nee?

Nog één?

Nee?

Niemand meer?

Hij loopt naar deur kijkt of er nog iemand aankomt, komt weer terug als blijkt dat iedereen echt binnen is

Oké

Hij kijkt de zaal in. Even stil

Is er iemand die mij niet kent?

Nee?

Ja?

Nou ja maakt niet uit

Het wordt allemaal vanzelf duidelijk

Hoop ik

Ik ga zo beginnen

Ik bedoel, ik ben wel al begonnen, maar ik ga zo echt beginnen

Ik dacht dat het goed was om voordat we echt beginnen

Of ik dan

Voordat ik echt begin

Een aantal dingen duidelijk te maken

Ik bedoel

Misschien zitten er hier mensen met bepaalde verwachtingen

Bepaalde verwachtingen die ik waarschijnlijk niet ga waarmaken

Dus ik wil nu eigenlijk al zeggen

Verwachten is mooi maar het zegt natuurlijk niets over wat komen gaat
Tenzij u waarzegger bent natuurlijk of helderziende
Dat is wat anders
Dan zeggen die verwachtingen waarschijnlijk wel iets over wat komen gaat
Of wat er mogelijk komen gaat
Ja, ik moet voorzichtig zijn met wat ik zeg want voordat je het weet worden mijn woorden
verdraaid of laat ik zeggen: anders uitgelegd
Ik zal mijn best doen om zo precies mogelijk te zijn
Vanavond
Om zo precies mogelijk te zeggen wat ik bedoel
Of wil zeggen, dat is misschien iets anders
Nou ja goed
Ik ga straks het een en ander vertellen
Als ik straks echt begin bedoel ik
Over mijzelf
En een man
Over een man en mijzelf
En nog een paar mensen
Het is een bekend verhaal
Voor een gedeelte
Voor wat betreft de feiten
En het is een onbekend verhaal
En wat ik wil vertellen is het onbekende verhaal
En daarvoor begin ik niet bij het begin
En ook niet bij het eind
Maar ergens middenin
En ook al denkt u misschien: dat ken ik al
Of dat deel kunnen we overslaan
Dan toch vraag ik u
(Hij bedenkt zich plotseling) Ik moet nog even iets..
Ik ben iets vergeten
Heel even ja

Hij loopt de zaal uit, komt even later terug met geldkas, zet die neer op tafeltje, muziek uit, hij blijft even stil, ongemakkelijk

Goed, we gaan beginnen

Zoals ik al zei...

Ik had het over verwachtingen en...

Het spijt me, ik moet toch nog even een ding zeggen

Ik vind het heel vervelend om erover te beginnen, maar ...

Ik moet het toch even benoemen

Voordat ik verder kan

Er is hier iemand aanwezig...

Ik vind het echt heel vervelend

Maar er is hier iemand

In deze zaal

Is mij net verteld

Iemand in deze zaal

Ik weet niet wie

Dus ik kan niemand rechtstreeks aankijken

Maar er is mij net verteld door degene bij de kassa dat er iemand in deze zaal nog niet

Betaald... heeft

Kijk, het lijkt misschien onbelangrijk

Onbenullig

Ik wil er ook niet moeilijk over doen

Maar het is niet ... netjes

Over eerlijk wil ik het nog niet eens hebben

Ik bedoel, wat is eerlijk?

Ik heb altijd gezegd: Eerlijk is dat je jezelf recht in de ogen kunt kijken

Maar ik heb heel wat oneerlijke mensen gezien die hardop beweerden dat ze zichzelf recht in de ogen konden kijken

Ik bedoel maar, eerlijk is een moeilijk – lastig

Eerlijk is een lastig begrip

Dus daar zal ik het niet over hebben

Maar het is niet netjes

Ik heb vanaf het begin gezegd

Vanaf het moment dat dit idee ontstond:

Ik hoef er niet aan te verdienen

Nee, dat is niet waar het mij om gaat

Maar ik wil er ook niet op toeleggen

Kijk, we weten allemaal wat dingen kosten

Dat dingen kosten

Ook voor mij

Goed, ik wil er niet te moeilijk over doen
Zo belangrijk is het natuurlijk ook weer niet
Maar ik wil het wel even gezegd hebben
Ik zou zeggen wie de schoen past....
Goed
Ik ga beginnen

Hij is weer even stil

Mijn assistent stelde voor dat ik met een....mop?....zou beginnen
Iets luchtigs
Iets om te lachen
"Daar houden de mensen van"
Is er iemand die het een goed idee vindt om met een....mop?...te beginnen
Nee?
Ja?
Bij wijze van nieuwe start
Nieuwe frisse start
Goed?

Hij vertelt een mop, wacht op reactie en wat die ook is, hij vertelt nog een mop, lacht er misschien ook zelf om, dan plotseling:

Jajajajaa
Ik zeg niet zomaar iets
Het lijkt misschien of ik hier de tijd sta te vullen
Alsof ik het voorprogramma ben van de beloofde hoofdact
Datgene waar jullie allemaal voor gekomen zijn
Maar dat is niet zo
Dit hoort er allemaal bij
Dit is allemaal onderdeel van het gebeuren zeg maar
Ik weet echt wel hoe je moet "spreken in het openbaar"
Hoe je een verhaal opbouwt
Een intro
Een spanningsboog
Een rode draad
Een hoogtepunt

De boodschap

Enzovoort

Ik heb jarenlang geluisterd naar een man die daar bijzonder goed in was

Bijzonder goed dat mag ik wel zeggen

Geluisterd en gekeken

Natuurlijk

Want een mens zegt meer dan zijn woorden

Ook dat heb ik geleerd

Ik zal jullie wat vertellen

Over mezelf ja

Ik ben geboren op de dag dat de zon zijn hoogste punt in het jaar bereikt en op het uur dat haar schaduw het langste is, in een land waar veel gevochten is, veel geleden, veel gehoopt, veel gebeden, in een tijd dat niemand wist waar we precies naar toe gingen en iedereen wenste dat het ooit beter zou gaan. Ik was de zoon van een man en een vrouw die elkaar niet bijzonder liefhadden en ook niet bijzonder haatten, een koopman en een vroedvrouw. Ik kreeg een naam die al generaties lang gegeven werd aan de eerste zoon in een gezin als teken dat ik verbonden was met de verre voorvader van het volk waarvan ik deel uitmaakte.

Ik was trots ja

Op die naam

Ik sprak hem graag hardop uit

Er wordt gezegd dat ik een heetgebakerd kind was

Dat mijn vader mij verstoten heeft uit angst voor de woede die ik in mij droeg

Nou, dat is niet waar

Ik was een vechtersbaas ja

Toen ik negen jaar oud was

Maar ik kan me niet herinneren dat iemand ooit echt bang voor me was

Dat is het begin

Ik weet niet of het van belang is

Of waar je vandaan komt iets zegt over wie je bent

Maar dit is waar ik vandaan kom

Ik had twee broers en een zus

Die ik voor het laatst gezien heb toen ik 25 was

De dag dat ik werd aangewezen

Door hem

(Of door God, wie zal het zeggen)

Ik heb ze gedag gekust en ben vertrokken

Mijn vader was op dat moment op reis en mijn moeder hielp bij een bevalling

Ze hebben me niet zien gaan

Dat klinkt misschien dramatisch maar dat was het niet

Ik wil maar zeggen:

Ik heb een persoonlijke geschiedenis

Een die verbonden is met mijn familie

Mijn geboorteplaats

En ik denk niet dat het er echt toe doet

Dat ik vriendjes had met wie ik speelde

Meisjes die ik leuk vond

Maar toch

Elk verhaal heeft een context

Die er steeds minder toe doet

Maakt het uit waar ik op welk moment was en met wie?

Wat ik op welk moment deed?

Is mijn leven een verzameling voetafdrukken?

Of is er meer?

Ik stel de vraag, dat is alles

Ik heb gehoord

In de korte tijd dat ik hier weer rondloop

Als mens tussen de mensen

- Hoe zou ik mezelf anders moeten definiëren? -

Ik bedoel, ik heb er geen verklaring voor

Dat ik ben waar ik nu ben

Dat ik er überhaupt ben

En toch is het een feit: ik ben hier

Ik zie jullie en jullie zien mij

Zo simpel is het

Dus laten we het daar niet over hebben

Ik weet dat er mensen zijn die eerst alles willen begrijpen voordat ze zich min of meer

kunnen overgeven aan wat er voor hen staat

Tegen die mensen wil ik nu alvast zeggen:

NIET DOEN

Het is zinloos om dingen te willen begrijpen

En het is nog zinlozer om MIJ te willen begrijpen

Echt

Al tweeduidend jaar zijn er mensen bezig om mij te begrijpen en ik kan jullie één ding vertellen – dan hebben we dat maar alvast gehad -: het is ze niet gelukt

Dus bespaar je de moeite

Gun jezelf een leuke avond

Of een leerzame avond, als je dat liever hebt

Maar pro-beer-as-je-blijft NIETS te begrijpen

Judas doet weer een kort ingestudeerd dansje als een soort showmaster

Ik heb gehoord

- want dat was wat ik wilde zeggen zo'n vijftien zinnen geleden –

(Ja, ik maak af waaraan ik begin, dat is een van mijn goede en zeer gewaardeerde eigenschappen)

Ik heb gehoord dat men

MEN... ik zeg niet jullie

Ik heb begrepen dat MEN heel weinig weet over mijn leven met hem

Van veel van onze momenten zijn er geen getuigen

Was er alleen hij en ik

Soms weet ik niet eens zeker of hij er was

Of dat ik dacht dat hij er was

Van alle levendige herinneringen die ik heb is slechts de helft waar gebeurd

Schokkend ja

Om te ontdekken dat je halve herinnerde leven één grote fantasie is

Een product van je brein dat schikt en schikt en nog een schikt

Totdat er een gewenst beeld ontstaat

Een plaatje dat je past

Dat je dient als het ware

Mijn leven met hem duurde drie jaar

Het waren de laatste drie jaar van mijn leven

Het waren de laatste drie jaar van zijn leven

Ik stierf een paar uur voor hem

Ik denk dat er een deel van mij – een klein onbenullig kinderachtig deel van mij - hoopte dat ik hem nog zou zien

Aan de andere kant

Dat ik hem in de dood als het ware kon opwachten

Om nog even met hem te spreken
iets te zeggen, iets te weten
Dat was verkeerd gedacht
Hij ging een andere weg dan ik
Nam een andere route
Ik was daar verbaasd over ja
Ik dacht dat twee mensen wiens lot met elkaar verbonden is...

Nou ja

“Wens alles en verwacht niks”

Jaja

...

Ik verwachtte veel van hem
Niet zozeer als Messias
Of verlosser
Maar als leider
Als koning van de Joden
En ik verwachtte veel van mijzelf
Ook ik was immers uitverkoren
Als een van de twaalf

Hij is even stil

Ik heb begrepen dat er de laatste tijd nogal veel over mij te doen is
Dat ik – zogezegd – in de belangstelling sta
Wéér in de belangstelling sta, moet ik zeggen
Er schijnt zelfs WAARDERING te zijn
VERERING
Nee nee, dat bedoel ik niet cynisch
Het maakt niet uit
Niet echt
Wie mij vereert
Wie mij verguist
Door het ene voel ik mij iets beter
Door het andere iets slechter

Lange stilte

Goed

De DAAD

Van VERRAAD

Zoals jullie het noemen

Datgene wat aan mijn naam kleeft en daar is blijven hangen als vliegen rond een hoop verse stront

Iedereen kent de feiten

De geschiedenis

Ik heb hem begroet ja

Op de bewuste avond

Met een kus

Ik sprak hem aan, niet met zijn naam maar met zijn titel: meester

En ik fluisterde twee woorden

- twee woorden –

die alleen hij heeft kunnen verstaan

Ik was verbaasd dat hij niet gevlucht was

Ik zeg niet dat ik verwachtte dat hij gevlucht was

Ik had het gehoopt, dat is alles

We verlieten immers vaak de stad bij het invallen van de avond

Op weg naar Bethanien of een andere rustige plek

Een plek buiten Jeruzalem, waar zoveel weerstand was

Waar de hogepriesters en de oudsten van het volk al dagen op hem aasden

Als roofdieren die hun prooi bespieden

Zo loerden zij naar hem

Elke stap die hij deed

Elk woord dat hij sprak

Werd door hen opgemerkt

Soms stuurden ze onnozele zielen naar hem toe

Met "listige" vragen

Met als enig doel hem te betrappen of te ontmaskeren

Schijnheiligen

Zelf durfden ze nauwelijks te spreken over God en Gerechtigheid

Uit angst voor de Romeinen

Onze overheersers ja

In de tempels – nota bene hun huis van God - verkochten ze vee en drank en kleden

Om de keizer in Rome belasting te kunnen betalen

Kijk, ik ben niet vies van geld

Of handel
Echt niet
Ik weet heel goed hoe bruikbaar geld is
Maar dit geld
Dit geld was laf geld
Niet bedoeld om te gebruiken
Niet bedoeld om vooruit te gaan
Maar om te verspillen
Aan meer macht
Meer aanzien
Meer zekerheid
Dit geld was om op te spugen
Ik spuug erop ja
Nog steeds
Al hun geld was besmet
Elke munt
En ik kan het weten
Dertig zilverstukken heb ik aangeraakt
Dertig van hun besmette zilverstukken

Ik ben geen man die lang twijfelt
Wie lang twijfelt is bang
Dat weet iedereen natuurlijk
Bang om te kiezen
Bang voor de gevolgen
Bang om deel te nemen aan het leven
Maar het leven gaat door
Ook als je blijft twijfelen
De tijd zal niet stoppen
Het leven zal niet even wachten totdat jij – uiteindelijk- bedacht hebt wat te doen
Dit of dat?
Het een of het ander?
Soms splitst je leven in een fractie van een seconde in tweeën
Eén keuze
Ondanks alles gemaakt
Ondanks alles wat er in je woelt
En strijdt

Hamert en klopt
Ik was bang ja
Bang voor de gevolgen
Niet voor hem
Maar voor mij
Als je altijd gewend bent om te volgen en niet om voorop te gaan
Als je altijd in de schaduw staat
Wat ben je dan in godsnaam waard
In Gods naam ja
Ik verspreek me niet
Ik had ook een God
Ook al noemde ik hem geen vader
En mezelf geen zoon

Ik ben een snelle beslisser
Iemand die knopen doorhakt
Die een richting inslaat en dan de weg gaat die voor hem ligt
Ik heb altijd geweten waar ik voor stond
Van alles wat je over mij kunt zeggen is dit in ieder geval waar:
Ik heb altijd geweten waar ik voor stond

Als je nooit iets doet dan kun je ook nooit iets fout doen
En nooit iets goed
Ja, denk daar maar eens over na
En niet denken: dat is een cliché
Natuurlijk is het een cliché
Maar waarom?
Waarom is het een cliché?
Omdat het waar is
Daarom
Dus denk daar maar eens over na:
Als je nooit iets doet dan kun je ook nooit iets fout doen
En nooit iets goed
Ja
Zo flauw om de waarheid weg te wimpelen omdat het een cliché is
Of omdat het te simpel is
Te simpel!

Sinds wanneer moeten dingen moeilijk zijn om waar te wezen?
Wie heeft dat bedacht?
Heeft iemand van jullie zich ooit afgevraagd waarom hij en niet ik....
Nee, nee, dat is niet eerlijk
Ja, het spijt me
Ik wou iets zeggen waarmee ik mezelf omhoog zou praten en hem naar beneden
En dat is niet eerlijk
Is sowieso niet eerlijk; om jezelf omhoog te praten en iemand anders naar beneden
Maar het is al helemaal niet eerlijk als de ander er niet bij is
Geen weerwoord kan geven
Niet dat hij dat ooit zou doen
Hij liet zich de onwaarheden over hem welgevallen
Of liet ze links liggen
In het begin dacht ik dat dat tactiek was
Een strategie
Een manier om de mythe rond hem te versterken
Zwijgen en glimlachen
Maar dat is niet zo
Hij kon aan de dingen voorbij kijken
Echt
Hij kon echt aan de dingen voorbij kijken
Eén keer
Een keertje maar
Is mij dat ook gelukt
Het was in de weken voor Pasen
We waren in het oosten van Judea
Hij wijst naar een steen en vraagt mij wat ik zie
Ik zeg: een steen
Hij vraagt me opnieuw te kijken en nogmaals te zeggen wat ik zie
Ik kijk opnieuw en zie opnieuw een steen en zeg:
Ik zie een steen
Hij vraagt het nog een keer
En nog een keer
En nog een keer
Ik blijf een steen zien
Hij zegt: ga hier zitten en kijk naar die steen en zeg me aan het einde van de dag wat je hebt
gezien

En aan het einde van de dag komt hij terug en ik zeg: het spijt me maar ik zie nog steeds een steen
Hij zegt: het spijt mij
Dat begreep ik niet
Dus ik vraag: wat spijt u dan
En hij wijst naar een oude man die langs komt met aan zijn hand een ezel die veel te zwaar beladen is
En hij vraagt me wat ik zie
Ik zeg: ik zie een oude man en een ezel
En hij vraagt me wat ik nog meer zie
Ik zeg dat ik pijn zie
Bij de man en bij de ezel
Ik zeg dat ik zoveel pijn zie dat ik het bijna zelf kan voelen
En dat ik medelijden heb
Hij vraagt me met wie ik medelijden heb
Ik zeg: met de man en met de ezel
Hij vraagt: Waarom?
Met de ezel omdat hij veel te zwaar beladen is
En met de man omdat hij te arm is voor een tweede ezel en een derde ezel
Een tweede om de last van de eerste ezel te delen en een derde om hem te dragen, zodat zijn voeten kunnen helen en met zijn voeten zijn ziel, zodat hij weer kan zien wat er vóór hem ligt in plaats van onder hem
Hij glimlacht en zegt: ik dacht dat jij alleen een steen kon zien
En ik kijk opnieuw naar de steen en wat denk je?
Ik zie het ei van een slang
En een schildpad
Ik zie een watermeloen en een palmvrucht
Ik zie een waterzak en een brood
Ik zie de schedel van een koe
Een varkenshart
Ik zie van alles, maar geen steen
In volledige euforie draai ik me om en roep: ik zie geen steen, ik zie een ei en een schildpad en een vrucht en een hart en schedel en een..een...
Maar er is niemand in de buurt
Ik ben alleen

Jajajaja

Dat is en mooi verhaal hè
Maar de vraag is natuurlijk: is het waar?
Of heb ik het verzonnen
Wie zal het zeggen?
Het staat nergens geschreven
Niemand was erbij
Er waren geen getuigen
Alleen hij en ik
Dus vertel mij maar: is het waar?
Als er niemand is die het kan bevestigen
Nou?
(aan iemand in het publiek) Wat denk je?
Waar of niet waar?
(degene antwoordt of misschien ook niet)
Niet waar?
Ja, nee, (aan iemand anders) wat den jij?
Is er iemand die denkt dat het waar is?
Mooi

Het is fascinerend om te zien hoezeer wij denken in onwaarschijnlijkheden
Ja, is dat iemand ooit opgevallen?
Je zou verwachten dat wij denken in waarschijnlijkheden, maar dat is niet zo
Ik zal het uitleggen
Of nee, toch maar niet

Hij is even stil

Toen ik aan dit alles begon
Toen had ik een plan
Een idee waarom het goed was om dit te doen
En het is gek, maar dat plan ben ik nu volkomen kwijt
Echt
Volkomen kwijt
Als ik heel eerlijk ben...
Nee
Niet heel eerlijk zijn
Wat moeten jullie daarmee

Met mijn "heel eerlijk zijn"
Je kunt me geloven
Je kunt me niet geloven
Je kunt aan me twifelen
Dat is oké
Echt
Ik heb in heel veel geloofd
En aan heel veel getwijfeld
Sterker nog: ik heb aan alle dingen getwijfeld waar ik ook in geloofd heb
Echt
En weet je wat ik ontdekt heb?
Een mens handelt vaker uit twijfel dan uit geloof
Ja dat klinkt... onwaarschijnlijk?
Je denkt misschien dat de mens vooral handelt uit geloof
Maar dat is niet zo
Geloof vraagt niet om actie
Twijfel wel
Geloof wil je behouden
Twijfel wil je kwijt
Daar moet je iets voor doen
Wie twijfelt moet beslissen
Om te kunnen blijven leven
Om deel te nemen
Om jezelf niet weg te laten vagen
Uit te vegen
Twijfel is het zwarte gat tussen twee acties
Is de weg van het een naar het ander
Ja, zo zie ik dat
Je hoeft het niet met me eens te zijn, maar ik zie dat zo
Twijfel is de prikkel tot daden
Want niemand blijft graag in dat zwarte gat
Iedereen wil terug naar geloven
Zo snel mogelijk
Terug naar het zeker weten
Terug naar stabiel
Toch?

Weet u dat er mensen zijn die zich hebben afgevraagd of ik berouw had?

Berouw

Of alleen maar spijt?

Ik zag hem als een meester

En als een vriend

Soms was dat ingewikkeld

Voor mij

Niet voor hem

Hij dacht niet zo in vrienden

Helemaal in het begin, toen hij net begon te spreken, toen was er nog iets in hem dat....

Al die keren dat hij moe was en 's avonds bij het vuur lag, een steenworp verwijderd van de mensen die hem overdag hadden gevolgd en nu de nacht bij hem wilden blijven, dan kon ik in zijn ogen de vraag zien: wat ben ik aan het doen? Wie zegt me dat het juist is?

Ik bracht hem dan vaak nog wat wijn of wat brood

En soms vertelde ik dan nog iets

Iets onbenulligs

Over de keer dat mijn vader terug kwam van een reis met een vrucht die niemand van ons kende

Over hoe die vrucht eruit zag

Hoe hij smaakte

En hoe we een naam verzonnen voor het fruit dat we nog niet eerder gezien en geproefd hadden

Een naam die paste bij de kleur en de geur

Bijvoorbeeld hagedissenbrood of komkommerbruid of zoiets

Hij moest daar om lachen

Eén keer zei hij tegen me: Jij bent de enige die zich afvraagt wat ik nodig heb

Dat was niet waar, maar het vleide me wel

Het idee dat ik zijn vriend was

En hij de mijne

Ik was een van de velen

Niet eens een van de twaalf

Eén van de velen

Want we waren met honderden in die dagen

En overal waar we kwamen volgden er meer

Het was de goede tijd

De tijd voordat we Jeruzalem binnentrokken

Jajalalalalalaaa

Zoooo

Ja nu dachten jullie dat het serieus zou worden zeker

Haha

Wat ik me afvraag

Echt afvraag

Is er misschien al iemand die een bekentenis wil doen

Nee, ik bedoel niet in het algemeen

Ik bedoel over dat kaartje

Ik kan me namelijk voorstellen dat je toch niet helemaal lekker zit

Nu je weet dat ik weet..

Ik zou in ieder geval niet lekker zitten

Maar goed, wie ben ik

Hij lacht

Jaja, het blijft me toch dwarszitten hè

Goed, wat ik ga doen is dit:

Ik ga zo dadelijk iedereen even kort aankijken

Een voor een

En als je degene bent die hier zonder kaartje zit dan hoef je alleen maar je ogen dicht te doen als ik je aankijk

Dan weet ik genoeg

Dus je hoeft niks te zeggen

Je hoeft alleen maar even je ogen dicht te doen

Simpel

Dan hou ik erover op

Regelen we het samen nadit

Goed

tegen de technicus

Mag ik even iets meer zaallicht

Ja, anders kan ik ze niet echt zien

En zet maar even een muziekje op

Anders wordt het voor de meeste mensen zo ongemakkelijk

Er komt meer zaallicht en een muziekje. Judas kijkt nadrukkelijk het publiek aan in de hoop de wanbetaler te spotten. Als hij iedereen gehad heeft gebaart hij dat muziek uit mag.

Totaal aantal pagina's: 31

Meer lezen?

Het tekstboekje is te koop rechtstreeks via de auteur contact@lotvekemans.nl
of via De Nieuwe Toneelbibliotheek www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

Voor opvoeringrechten neemt u contact op met de auteur.